THOMAS DE AQUINO, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35409
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

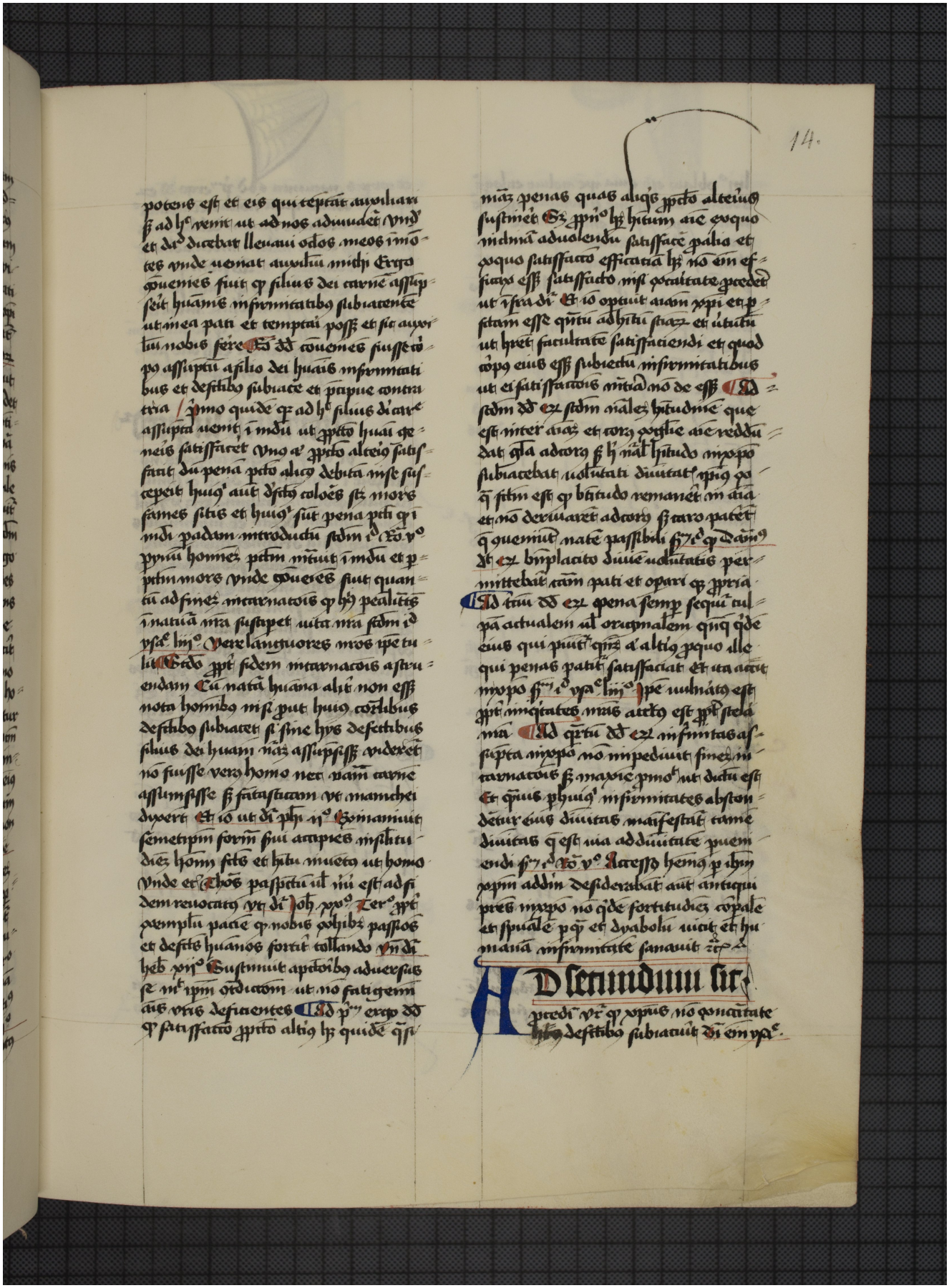

poterit est et eis qui tentat auxiliari
si ad hoc venit ut ad nos adiuuaret vnde
et dicebat Leuaui oculos meos in mo
tes vnde uenat auxilium michi Ergo
quemes fuit q filius dei carne assum
sit humane infirmitatibus subiacente
ut in ea pati et temptari posset et sic auxi
lium nobis ferre Ad ii conuenes fuisse ro
po assumptu a filio dei humane infirmitati
bus et defectibus subiace et praeque contra
ria / primo quidem q ad hoc filius dei carne
assumpta uenit in mundu ut pro humana re
neis satisfaceret vno a' pro alterio satis
faciat du pena pro alio debita in se sus
ceperit huius aut defectus colores sit mors
fames sitis et huius fuit pena pri q i
mundi peccatum introductu secundum id Ro v
primu hominem peccatum intrauit in mundu et p
ptm mors vnde conueniens fuit quan
tu ad finem incarnationis q hi peccatis
in natura mra sustinet ultra mra secundum id
ysa lm o Vere languores nros ipse tu
lit Credo pri fidem incarnationis astru
endam Cu natura humana alia non esset
nota homibus nisi per huius corporibus
defectibus subiaceret si sine hys defectibus
filius dei humanam naturam assumpsisset videretur
no fuisse vere homo nec veram carne
assumpsisse si fantasticam vt manichei
dicerent Et ideo ut dicit phi ii o Exinaniuit
semetipsum formam serui accipiens in similitu
dinem hom fctus et habitu inuentus ut homo
vnde et Thos passibilis ut nisi est ad si
dem reuocatur vt dicit joh xvi o Ter pri
exemplu pacis q nobis exhibet passios
et defectus humanos fortiter tollando vnde
heb xii o Sustinuit a peccatoribus aduersum
se in ipsum ordinatum ut ne fatigemi
ni animis vestris deficientes Ad iii ergo dd
q satisfactio pro alio hic quidem qui

nam penas quas aliquis pro alterius
sustinet Et primo hic hominis ante exequo
nidum adulendu satisfacere potest et
exequo satisfactio efficacia hic non enim ef
ficax esset satisfactio nisi charitate procedet
ut ipse dicit Et ideo oportuit animam xpi et p
sonam esse quantu ad habitu gratie et virtutu
ut habet facultate satisfaciendi et quod
corpus eius esset subiectu infirmitatibus
ut ei satisfactionis meritum non deesset Ad
secundum dd et secundum naturalem humanitate que
est inter animam et corporis partie ante reddu
dat quia adoratio si hanc habitudo impossi
bile subiaceret infirmitati diuinitatis quia q
q sitim est q habitudo remanet in anima
et non deficiat adoratio si caro patiet
q quemuis naturae passibili hoc q dicimus
dicit et implacito diuine infirmitatis per
mittebat tam pati et operari q propria
Ad tertiu dd et pena semp sequitur tu
pa actualem aut originalem quia quidem
eius qui punit quia a alicuius peccato illo
qui penas patitur satisfaciat Et ita accidit
in xpo hoc id ysa lm o pre iniquitates est
pri infirmitates nrs autem est pri sicla
ma Ad quartu dd et infinitas as
sumpta in xpo non impediuit finem in
carnationis si magis primo ut dictu est
et quius phuius infirmitates abstu
detur eius diuinitas manifestat tame
diuinitas q est ita addiuinitate puem
endi hoc id o v Accessit hemo p ihm
xpm addin desiderabat aut antiqui
pres in xpo non quidem fortitudiem corpale
et spiritale pq et diabolu uicit et hu
manam infirmitate sanauit id